

NAGRODZCA (1) *sb m*

I sg nągodzcą.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (ten sam przykład) – XVIII w.

Ten, który nagradza: Bo Pan ieft nagrodzcą [*Quoniam Dominus retribuens est*]/ á liedm kroć więcej
ći odda. *BudBib Eccli 35/11 [13]*.

Synonimy cf NAGRODZICIEL.

Cf **NAGRODZICIEL**